

## Underbilag til bilag 14.

## DEN ARNAMAGNÆANSKE KOMMISSION

Den 16. oktober 1964.

*Udtalelse på mødet med undervisningsministeren fredag den 16. oktober 1964.*

På kommissionens og eforernes vegne vil jeg gerne udtale vor taknemlighed over, at der gives os lejlighed til at fremføre vore synspunkter i en sag, hvor vi har et ganske særligt ansvar. Det er med særlig glæde, vi henvender os til Danmarks nye undervisningsminister, der er os alle bekendt for sit idealistiske arbejde for at nærme de nordiske lande til hinanden.

Desværre har kommissionen ikke i dag kunnet møde fuldtallig op, idet fire af dens medlemmer er absolut forhindrede i at være til stede på grund af bortrejse eller sygdom. Af de to eforer er den i onsdags nyvalgte efor, professor Stig Iuul, ligeledes forhindret i at være til stede, men professor Stig Iuul har bedt os meddele ministeren, at han med glæde står til ministerens disposition.

Den venlige og omgående modtagelse, ministeren har givet min, måske lidt ukonventionelle, henvendelse om kontakt direkte mellem ministeren og kommissionen, giver os håb om, at vi også under de videre forhandlinger om lovforslaget må få lejlighed til at deltage i drøftelserne ved fremmøde for det påtænkte udvalgs medlemmer. Vi hilser med glæde, at ministeren vil høre på os, og udtaler håbet om, at der vil kunne optages forhandlinger på en måde, der ikke tidligere blev givet mulighed for.

Danske videnskabsmænds vilje til at udnytte de norrøne håndskrifter i samarbejde med islandske forskere fremgår efter vor mening klart af det forhold, at der ved anordning af 25. maj 1936 blev skabt basis for, at islandske videnskabsmænd, valgt af Islands universitet, blev medlemmer af Den Arnamagnæanske Kommission. Selv om midlerne til udgivelse dengang var få og små, blev der dog i denne periode, inden krigen afbrød forbindelsen, ved dansk-islandsk samvirke lagt grund ikke blot til Den gammelislandske Ordbog, men også til

skriftrækken Bibliotheca Arnamagnæana, mens andre planer måtte skrinlægges på grund af krigen og ændrede muligheder for tilknytning af islandske forskere.

Det lykkelige samarbejde ophørte beklageligvis på islandsk initiativ, men der har dog siden krigen kunnet præsteres et dansk-islandsk videnskabeligt samarbejde på instituttet i København under dansk ledelse.

Gennemførelse af lovforslaget om udlevering vil efter vor mening vanskeliggøre optagelse af det tidligere samarbejde og foreløbig umuliggøre et fællesnordisk samarbejde.

Vi er af den bestemte anskuelse, at den lykkeligste løsning ville være fremkommet ved et oplæg fra videnskabsmændene, alene på det faglige plan og på nordisk basis. Som sagerne nu har udviklet sig, vil vi mene, at det bedste resultat ville kunne nås ved åben og fri kontakt mellem alle de implicerede parter. Vi ønsker således ikke blot en sådan kontakt med danske politikere, men også i meget høj grad med islandske politikere og islandske fagfæller.

Vi frygter, at lovens gennemførelse vil svække det nordiske videnskabelige samarbejde yderligere, ikke blot på editionsområdet; men vi er også dybt bekymrede for, at lovens gennemførelse vil besværliggøre nordisk samarbejde på andre humanistiske områder.

Der har under drøftelserne om håndskrifterne været megen tale om Islands moralske ret til håndskrifterne, men aldrig nogen tale om den moralske ret, Danmark gennem Københavns universitet har erhvervet ved den positive forvaltning af gaven i Arne Magnussons testamente. Det må understreges, at netop det store videnskabelige arbejde, der er udført her igennem århundreder og ikke mindst i de sidste årtier, som lettest lader sig måle med vor tids alen, har tilført hånd-